

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Tilkendegivelser deroppefra, som syntes at vise, at der blæste en strid Vind mod Forslaget. Man kan jo tænke paa det store Fiskermøde i Odd Fellow Palæet, og de, der var til Stede, kan ogsaa tænke paa i alt Fald nogle af de Ord, der blev sagt paa dette Møde. Og saa kan jo en og anden af Rigsdagens ærede Medlemmer ransage sin Samvittighed og spørge sig selv, om det Løfte, man da gav Fiskerne, virkelig gøres. Jeg tror, jeg tør sige, at det, jeg sagde til Fiskerne i Odd Fellow Palæet, staar fast.

Jeg skal hertil føje — ikke mindst paa Grund af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man gjorde; disse Bemærkninger forstaar jeg, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han trods sine Betæneligheder vil være med til at gennemføre Forslaget —, at da Fiskerne havde været herovre, fik jeg en Henvendelse fra Repræsentanter for Lodsejere, der ejer 70 000 Tdr. Land langs Limfjorden, og de kom for at spørge, om jeg ønskede, at de skulde møde herovre for at give deres Mening til Kende. Jeg spurgte da, hvad deres Mening var, hvortil de svarede: Vi kunde samle et langt Tog, der vilde drage til København ene og alene for at takke Ministeren for det fremsatte Forslag. Jeg svarede dem, at det behøvede de ikke, for jeg nærede ikke Tvivl om, at de, alle Hensyn taget i Betragtning, betragtede Forslaget som værdifuldt ogsaa for deres Interesser.

Det er jo rigtig, som det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man sagde, at det er et Kompromisforslag; men det er ikke et Kompromisforslag i den Forstand, at der ingen er, der vil sige god for det. Jeg vil begynde med den tekniske Sagkundskab.

Jeg ved, at der for ganske nylig har staaet en Artikel i Dagbladet „Børsen“, hvori man spørger, antagelig ud fra nogenlunde den samme Tankegang som det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaards, om Forslaget var forsvarligt, og saa spørger man: Hvor kan det være, at Ministeren ikke vil rette sig efter Sagkundskaben? Det er et mærkeligt Spørgsmaal, eftersom jeg staar i det bedste Forhold til Sagkundskaben i denne Sag. Det er jo nemlig ikke saadan, at den tekniske Sagkundskab er enig, men de teknisk sagkyndige, som jeg har paa min Side, betragter jeg som fuldgode saavel som dem, der staar paa den anden Side i Bedømmelsen af Forslaget.

Det første, jeg vil minde om, er det tekniske Udvalg, som gjorde et meget omfattende teknisk og sagkyndigt Arbejde forud for den store Limfjordskommissions Ned-

sættelse, og dette tekniske Udvalgs Medlemmer, der ikke var Sinket med Hensyn til teknisk Kyndighed, har sagt god for Forslaget her, idet de har været med til at udforme det.

Det næste, jeg kan sige, er, at ud af den Betænkning eller den Motivering, der er givet af en Række af de Firmaer, som deltog i Konkurrencen om en Løsning af dette Spørgsmaal, har man Ret til at drage den Konklusion, at Løsningen af Problemet maatte ligge ved og i Thyborøn. Og naar det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard i Dag saa stærkt understregede, at det var en dyr Ordning, en usikker Ordning og en meget uholdbar Ordning, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvor man tør sige det. Er det ærede Medlem ikke klar over, at det, der har skabt den vanskelige Situation ved Thyborøn, er ikke blot det, at der gaar Strøm langs Kysten, men det er ogsaa dette, at der gennem den ubeherskede Strøm ind igennem Kanalen er skabt en Erosion paa dette Punkt, der kan virke som en Hvirvel, og som kan rive Sandet op paa begge Sider af Sejlløbet. Derfor er der ingen, det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard, der i Dag tør bestride, at naar disse Strømme kommer under Kontrol —, og det er det, de gør efter Forslaget —, vil der indtræde en vis Stabilisering af hele Kyststrækningen paa det Omraade, som Forslaget spænder over. Jeg er ikke bange for, at dette Projekt, hvis det gennemføres, ikke skal opfylde det Krav, man kan stille til det. Jeg føler mig overbevist om, at det vil det gøre i fuld Udstrækning.

Det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard stillede op paa den ene Side de erhvervsmæssige Fordele og paa den anden Side den anslaaede Udgift. Her maa imidlertid medtages de virkelige erhvervsmæssige Fordele baade for Fiskeriet, for Byerne, for Landbruget og Værdien af Besejlingen af Havnen som Nødhavn. Besejlingen anser jeg for at være tilfredsstillende, idet der bliver en saadan Vidde mellem Molerne, at der vil være Mulighed for at besejle Havnen under ethvert Slags Vejr. Jeg vil indrømme, at som den er i Øjeblikket, har jeg vist Ret til at bruge Udtrykket, at under Storm bæres faktisk Baadene ind; det kan de ikke blive, naar dette Projekt gennemføres, men denne Havn kan besejles ligesom enhver anden Havn i haardt Vejr. Naar man nu gør disse Interesser op, vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til dem, der har haft en anden Bedømmelse, om man ikke tror, at de produktionsmæssige og ud-